

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2

The 2nd STOU Graduate Research Conference

บทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง : ศึกษากรณีเฉพาะอำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท

The Role of community leaders in preventing vote- buying a case study of Watsing District Chainat Province

อำนาจ อุ่นทอง (Amnat Unthong)* ปธาน สุวรรณมงคล (Pathan Suvanamongkol)**

ฐปนรรต พรหมอินทร์ (Thapanat Prom-in)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการแสดงบทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง และความคิดเห็น แนวทางในการแสดงบทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ อสม., อบปร., กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำที่ผ่านการอบรมจาก กกต. จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง มีความสำคัญต่างกันคือผู้นำที่ผ่านการอบรมจาก กกต. จะมีบทบาทที่สำคัญมากที่สุด เป็นความหวังของการเลือกตั้งแต่ละครั้งถ้ามีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ รองลงมาได้แก่กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ส่วน อสม. และ อบปร. จะมีบทบาทเท่าๆกัน ในส่วนปัญหาอุปสรรคในการป้องกันซื้อสิทธิขายเสียง คือผู้มีอิทธิพลที่มักมีพฤติกรรมสะสมเงินนอกกฎหมาย ส่องสูมอาวุธและกำลังคนเพื่อใช้อำนาจบีบบังคับขู่เข็ญให้ผู้อื่นกระทำการหรือไม่กระทำการ และการมีอำนาจรัฐที่อ่อนแอ ไม่จริงจัง ปลดปล่อยละเลยให้ผู้มีอิทธิพลสร้างอาณาจักรไปทั่ว ส่วนประเด็นอื่นๆที่รองลงไปได้แก่บทลงโทษไม่รุนแรง เศรษฐกิจตกต่ำ ระบบอุปถัมภ์ การศึกษา ขาดพยานหลักฐาน และประเด็นความคิดเห็น ข้อเสนอแนะได้แก่ การร่วมมือกันสามฝ่ายประกอบด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และสภาองค์กรชุมชน โดยนำ “แผนป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงระดับตำบล/ชุมชน” ไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับสภาองค์กรชุมชน ตามพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ. 2551 ภายใต้ 4 ยุทธศาสตร์หลักได้แก่ ยุทธศาสตร์การจัดการเลือกตั้งที่เรียบร้อย สุจริต โปร่งใส ที่เที่ยงธรรม และปราศจากการซื้อสิทธิ ขายเสียง, ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย, ยุทธศาสตร์การพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองที่ยั่งยืน และ ยุทธศาสตร์การพัฒนากระบวนการบริหารคณะกรรมการการเลือกตั้งสู่ความเป็นเลิศด้วยหลักธรรมาภิบาล

คำสำคัญ บทบาท ผู้นำชุมชน การซื้อสิทธิขายเสียง ชัยนาท

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

** รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช pstou 13 @ hotmail.com

*** รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช thapanat.pro@stou.ac.th

Abstract

The objectives of this research were to: (1) study the role of community leaders in preventing vote buying; (2) study the problems and obstacles faced by community leaders in fulfilling that role; and (3) form recommendations on how community leaders can better fulfill their role of preventing vote buying.

This was a qualitative research. The sample population, chosen through purposive sampling, consisted of 22 key informants who were Village Public Health Volunteers, Civil Defense Volunteers, kumnan, village headmen, and community leaders who attended training organized by the Election Commission. Data were collected using an interview form and participatory observation form. Data were analyzed descriptively.

The results showed that (1) The roles of community leaders in preventing vote buying included cooperating with political activities and anti-vote buying campaigns, providing education through public relations, controlling or opposing elections, elections, and trying to maintain cooperative peace and co-existence in the society. (2) The main problems they encountered were misdeeds by local influential people and against vote buying, the lack of witnesses, the poor state of the economy and the traditional system of mutual obligations and benefits. (3) The recommendation for improving the situation is to have the Election Commission, the local administrative organizations and the Community Organization Council join forces to enforce the “Tambol level and community level plan to prevent vote buying” from the 2008 Community Organization Council Act and to adapt it to be suitable for use in the community.

Keywords: Role, Community leader, Vote buying, Vote selling, Chai Nat

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2
The 2nd STOU Graduate Research Conference

บทนำ

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 236 ได้ระบุอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการการเลือกตั้งไว้หลายประเด็นเช่นการออกประกาศหรือวางกฎระเบียบ ตลอดจนกำหนดแนวทางปฏิบัติการ ทั้งหลายอันจำเป็นแก่การเลือกตั้ง อีกทั้งควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้ง หรือการสรรหา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งการออกเสียงประชามติ ให้ เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม หรืออาจมีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นตามกฎหมาย นอกจากนี้ยัง สามารถทำการสืบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้ง ตลอดจนสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ในหน่วย เลือกตั้งใดหน่วยเลือกตั้งหนึ่งหรือทุกหน่วยเลือกตั้งเมื่อมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการเลือกตั้งหรือการออกเสียงประชามติ ในหน่วยเลือกตั้งนั้นๆ มิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมและรัฐธรรมนูญดังกล่าวยังให้มีสำนักงานคณะกรรมการการ เลือกตั้งเป็นหน่วยงานอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ได้กำหนดให้มีกฎหมายลูกสำหรับประชาชนได้ปฏิบัติร่วมกันเมื่อมีการ เลือกตั้ง เช่นมี พ.ร.บ. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2550 พ.ร.บ. ว่า ด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2550 พ.ร.บ. ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550 พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประกาศ คปค. ฉบับที่ 15 เรื่อง ห้ามพรรคการเมืองประชุมหรือดำเนินกิจการอื่นใดทางการเมือง พ.ร.บ. ว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. 2541 และ พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. 2542 เป็นต้น

แต่สิ่งที่ปรากฏเกี่ยวกับปัญหาความชอบธรรมในการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาการซื้อสิทธิ์ขายเสียง เป็นปัญหาหลักที่มีมาควบคู่กับการเลือกตั้ง และยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญในลำดับต้น ๆ ของ ประเทศไทย จนนำไปสู่ข้ออ้างหลายครั้งในการปฏิวัติ รัฐประหาร (การซื้อเสียงคู่กับการทุจริตคอร์รัปชัน) จนถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติกันมาอย่างช้านานตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ 24 มิถุนายน 2475 ในทางการเมืองบางครั้งการ รัฐประหารก็คิดกันว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สามารถจัดการกับพวกที่ปล้นประเทศและปล้นประชาชนที่เป็นผู้เลือกโจรขึ้นมาบริหาร ประเทศ และสิ่งที่เป็นการคำถามตามมามีคือ ทำไมคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ หรือทำให้ปัญหา เบาบางลงไป ถึงแม้จะมีความพยายามในการจัดการซื้อสิทธิ์ขายเสียงผ่านทางการจัดตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการซื้อสิทธิ์ขายเสียง กลับยังไม่จางหายไปจากระบบการเลือกตั้งของประเทศไทย ซ้ำยังทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เรื่อยๆ คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ (2550 :10)

บทบาทผู้นำชุมชน ทำอย่างไรที่จะสามารถให้การซื้อสิทธิ์ขายเสียงน้อยลงหรือไม่มี เป็นโจทย์ที่ต้องคิดหนัก เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว มีนักวิชาการหลายท่านได้พยายามระดมความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป บางท่าน มองที่ความจริงใจของรัฐบาล หรือคุณภาพของคณะกรรมการการเลือกตั้ง หลายท่านมองไปที่ผู้นำชุมชน ซึ่งมีบทบาท สำคัญในการชักจูง ชักนำคนในพื้นที่เลือกตั้ง เพราะผู้นำชุมชนในท้องถิ่นหรือท้องที่ถ้าชักนำทางไปสู่จุดมุ่งหมายที่ดี การ เลือกตั้งก็จะมีแต่ความบริสุทธิ์ยุติธรรม ประเทศชาติก็จะเจริญรุ่งเรืองพัฒนาก้าวหน้า สามารถต่อสู้ขัดขวางระบบทุนนิยม ทุจริตการเลือกตั้ง อันจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกรู้สึกของนักเลือกตั้งและประชาชนได้ในอนาคตของสังคมไทย

ผลกระทบที่ตามมาคือปัญหาการคอร์รัปชัน เป็นผลพวงมาจากการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเพราะเมื่อมีการลงทุนที่สูง แล้วสิ่งที่จะตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้คือการถอนทุน อย่างปัญหาการคอร์รัปชันในประเทศเพิ่มสูงขึ้นยิ่ง ภาครัฐมี โครงการต่างๆ มากมายปัญหาการจ่ายเงินใต้โต๊ะ พยายามให้ใต้โครงการมาจากเดิมที่เคยมีการ จ่ายใต้โต๊ะประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ แต่ขณะนี้เพิ่มขึ้นเป็น 30 เปอร์เซ็นต์ ยิ่งโครงการไหนมีการเมืองเข้าไปพัวพันการวิ่งเต้นลอบบี้จะสูงขึ้น ทั้งนี้

เอกชนเองก็ต้องการงานเพื่อให้บริษัทอยู่ได้จึงจำเป็นต้องจ่ายเงินได้ไ้ละ เพราะไม่จ่ายอาจไม่ได้รับงานจากโครงการของรัฐบาล ขณะเดียวกันการจ่ายได้ไ้ละ ส่งผลให้เอกชนต้องไปลดเนื้องานลงทำให้งานไม่มีคุณภาพ และในที่สุดก็ทำให้รัฐเสียประโยชน์ที่พึงได้รับ โดยมีการประเมินกันว่างบประมาณการลงทุนของรัฐจะสูญเสียกับการคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่าปีละ 100,000 ล้านบาท นับว่าเป็นตัวเลขที่สูงมากมีการจ่ายได้ไ้ละ 5- 10 เปอร์เซ็นต์ ต่อไปจะสูงถึง 30 เปอร์เซ็นต์ (กิเลน ประลองเชิง 2550:3) และกับข้อมูลล่าสุด อึ้ง ! เงินได้ไ้ละทะลุ 2.9 แสนล้าน คำนี ม.หอการค้าชี้คอร์รัปชันไทยสุดวิกฤติ (เสาวนีย์ ไทยรุ่งเรือง 2555: 8) เป็นสิ่งที่จะสนับสนุนยืนยันความเป็นจริงที่กำลังเกิดขึ้นแน่นอนในอนาคตอันใกล้

ฉะนั้น บทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงควรทำการศึกษาเพื่อหาทางออกเกี่ยวกับการเมืองการปกครองของประเทศไทย ให้มีการพัฒนาไปในทางที่ดีมากกว่าสภาพเดิมที่เป็นอยู่ขณะนี้ สามารถป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงได้ในระดับหนึ่ง ทั้งการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น และระดับประเทศต่อไป

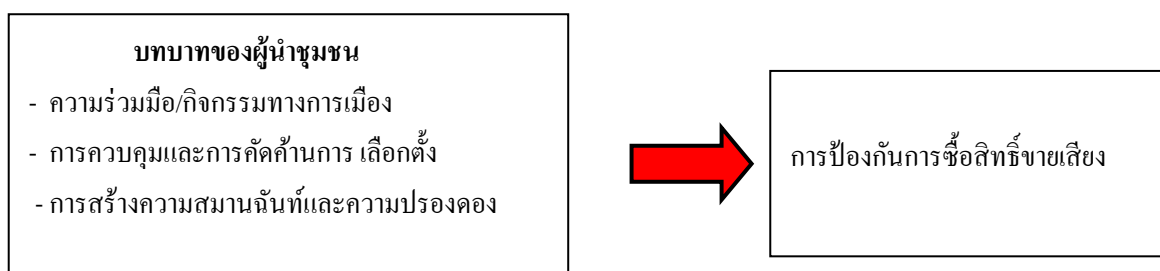
วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อศึกษาบทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง
- เพื่อศึกษาปัญหาและ อุปสรรคในการแสดงบทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง
- เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแสดงบทบาทผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่องบทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงทั้งในอดีตและปัจจุบัน มีกรอบแนวคิด ดังนี้

กรอบแนวคิด

ขอบเขตของการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในเขตพื้นที่ของอำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท จำนวน 6 ตำบล ได้แก่ ตำบลหนองน้อย ตำบลมะขามเต่า ตำบลหนองบัว ตำบลบ่อแร่ ตำบลหนองขุน ตำบลวังหมัน

กลุ่มตัวอย่าง ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้นำชุมชน ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุข, อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน , กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน, ผู้ผ่านอบรมจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในเขตอำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท จำนวน 22 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ ดังรายละเอียดดังนี้

- ข้อมูลปฐมภูมิรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเผชิญหน้า

- ข้อมูลทุติยภูมิ ข้อมูลจากเอกสาร วารสาร รายงานประจำปี จาก คณะกรรมการการเลือกตั้ง และ

อินเทอร์เน็ต

จากผลการศึกษาบทบาทผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียง สรุปได้ดังนี้

บทบาทในการร่วมมือ/กิจกรรมทางการเมือง ได้แก่ การรณรงค์ การส่งเสริมความรู้ การเป็นผู้ประสานงาน การใช้พื้นที่อาคาร หรือศาลากลางของหมู่บ้านสำหรับการติดตั้งปิดประกาศข้อมูลการทุจริตเลือกตั้ง หรือไม่ให้เกิดความลำเอียงข้างใดข้างหนึ่ง การทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เช่น ประกาศเสียงตามสายหรือหอกระจายข่าว การจัดตั้งกลุ่มพิทักษ์สังคม เป็นการดึงดูดคนรุ่นใหม่ นักเรียน นักศึกษานอกระบบ ให้เข้ามาช่วยเหลือสังคมโดยใช้เงินกองทุนหมู่บ้านในช่วงการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

บทบาทในการควบคุมและคัดค้านการเลือกตั้ง กลุ่มผู้นำชุมชนได้เข้าไปมีบทบาท ได้แก่ การร่วมตั้งด่านตรวจค้นการลำเลียงเงินซื้อเสียง เป็นการร่วมตั้งด่านตรวจค้นกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของทางราชการมีน้อย ต้องปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มผู้นำชุมชนเหล่านี้ ทั้ง อปพร. อสม. กำนัน/ผู้ใหญ่และผู้ผ่านอบรมจาก กกต. การร่วมตรวจค้นบ้านห้วยคะแนน การค้นหาข่าวเพื่อป้อนข้อมูลกับ กกต. จังหวัด การร่วมมือหาพยานกับฝ่ายสืบสวน สอบสวนของทาง กกต. ที่สุดคือพยานหลักฐาน การวินิจฉัยรับรองผลการเลือกตั้งหรือไม่จะอยู่ที่พยาน ตรงนี้ได้แสดงออกมาแล้วในคราวขึ้นศาล หรือการตัดสินจะรับรองผลหรือไม่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับการช่วยเหลือสนับสนุนการหาพยานจากผู้นำชุมชนด้วย การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย คอยเป็นหูเป็นตา มิให้ห้วยคะแนนเข้ามาดำเนินการบริเวณหน่วยเลือกตั้ง ร่วมลงชื่อคัดค้านเมื่อมีหลักฐานอันน่าเชื่อถือ เช่นการนับคะแนน การขานคะแนนบางครั้งกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งจะวินิจฉัยการกบฏผิดผลาด การคัดค้านการนับคะแนนใหม่ได้ เมื่อมีข้อกังขาหรือข้อสงสัย ทำการตรวจสอบบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เพราะยังมีบางส่วนที่ย้ายประชาชนเพื่อแอบแฝงการเลือกตั้ง (บางรายจ้างมาอยู่ในทะเบียนบ้านห้วยคะแนนหลายปี ยังไม่มีการย้ายกลับภูมิลำเนา) การวางแผนล่อจับและร่วมจับกุมผู้กระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ แนะนำลูกบ้านในการแจ้งเหตุไม่ไปใช้สิทธิ์ลงคะแนนเสียง ป้องกันการใช้บัญชีผี เชิญชวนประชาชนอาสาเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการประจำหน่วยและนับคะแนน ป้องกันการแทรกแซงของห้วยคะแนน

การเพิกถอนสิทธิ์เลือกตั้งเพราะมีการย้ายไปอยู่ภูมิลำเนาอื่นๆ แต่ไม่ได้คัดชื่อออก ควบคุมค่าใช้จ่าย โดยสำรวจตรวจสอบป้ายหาเสียง เมื่อพบเห็นจำนวนป้ายมากเกินไปได้แจ้งให้ กกต. ตรวจสอบแล้วให้แก้ไข ทำหน้าที่ช่วยเหลือฝ่ายอำนวยการเลือกตั้ง ด้านอื่นๆ เมื่อร้องขอ เช่นการรับส่งคนเจ็บ คนป่วย คนพิการ โดยไม่ให้ห้วยคะแนนเข้ามายุ่งเกี่ยว เวลาลงคะแนนเลือกตั้ง ลักษณะเข้ามาวุ่นวายไม่ทางตรงก็ทางอ้อม

บทบาทในการรักษาความสามัคคีและความปรองดองของคนในสังคม การรักษาความปรองดองของคนในสังคม มิใช่ปล่อยให้สู้กันแบบแพ้ไม่ได้ หรือแพ้ไม่เป็น ตรงนี้สำคัญ เพราะถ้าทำไม่ได้ หรือไม่มีใครทำ ยิ่งจะใช้เงินกันมากขึ้น เพราะส่วนใหญ่จะมีแนวความคิดที่จะเห็นแก่ส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ เช่น การเจรจาหย่าศึกสายเลือด การใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัว ความเป็นเพื่อนสนิท ความเกี่ยวข้องทางสังคม เช่น เขย สะใภ้ น้องเมีย หลาน หลาน ให้มีความรักกันไว้ โดยขอเรื่องให้สู้กันในเกมการเมือง ไม่ใช่ศักดิ์ศรีสู้กัน (แพ้ไม่เป็น) ซึ่งให้เห็นสุดท้ายล้มละลายเสียหายกับเงินซื้อสิทธิ์ขายเสียงทั้งคู่ บางรายขายนา ขายไร่มาสู้กัน หมาดเงินเป็นล้านๆไม่ได้อะไรเลย จัดพบปะสังสรรค์ในงานประเพณีของชุมชน เช่น งานบวช งานแต่งงาน งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น เพื่อหาทางให้คนที่ฝักใฝ่ต่อการซื้อสิทธิ์ขายเสียงได้ร่วมกิจกรรมผ่อนคลายความเห็นแก่ตัวการเป็นผู้วิพากษ์วิจารณ์ที่ดี ไม่ใส่ร้ายป้ายสีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด การวิจารณ์ชั่ว ๆ ยิ่งส่งเสริมทำให้เกิดความสูญเสียทั้งสองฝ่าย และเพิ่มกำลังการใช้เงินมากยิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมสาบานตน เพื่อใช้หลักธรรมเข้าช่วยเหลือถ่วงถ่วง ในเรื่องของเวร-กรรม ใครทำผิดต้องให้อภัยเป็นไป 3 วัน 7 วัน จะช่วยได้ในระดับหนึ่ง

ปัญหาและอุปสรรคในการแสดงบทบาทของผู้นำชุมชน ซึ่งกลุ่มผู้นำชุมชนได้ประสบพบเห็น ได้แก่ ผู้มีอิทธิพล การใช้บารมีขัดขวางการแสดงบทบาทการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม นับวันกลุ่มตัวอย่างได้เฝ้าสังเกตแล้วจะยิ่ง

พบเห็นทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น อำนาจรัฐอ่อนแอ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ไม่เข้มแข็งพอที่จะสามารถเป็นภูมิคุ้มกันให้กับชาวบ้านหรือผู้นำชุมชนที่ร่วมกันทำความดีต่อสังคมได้ ไม่เอื้อต่อสถานการณ์ปัจจุบันบทบาทของท้องถิ่นไม่รุนแรง ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัว เชื้อชาติ จึงทำให้มีผู้กล้าลงมือกระทำความผิดได้บ่อยครั้งขึ้นกำลังเจ้าหน้าที่ขาดแคลนไม่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามไม่เพียงพอ โดยเฉพาะ กต. จำเป็นต้องขอความร่วมมือหน่วยงานอื่น เช่น ตำรวจ ทหาร ไม่คล่องตัว เคยแจ้งเหตุแล้วจะกล่าวลงพื้นที่ได้ ใช้เวลาหลายวันพยานหลักฐานหายหมด ปลอบผู้นำชุมชนต่อสู้กันเอง เกิดความหวาดหวั่น วิ่งเวง สุดท้ายภัยมาถึงตัวสังคมไทยขาดจิตสำนึก ลักษณะรุนแรง ส่วนใหญ่เห็นแก่ตัว ชี้นำผลประโยชน์ตนเองเป็นหลัก ไม่คำนึงถึงผลกระทบหรือผลประโยชน์โดยรวมองค์กรกลางขาดความจริงใจ ล้มเหลวในบางจุดขององค์กร ซึ่งแล้วแต่จะปัจจัยสภาพแวดล้อมของระบบนั้นๆ เช่นระบบของ ก.ก.ต. กลาง , ก.ก.ต.จังหวัด, ก.ก.ต. ประจำท้องถิ่น ลักษณะ อยู่ไปวันๆ ทำอย่างไรก็ได้ขอให้เสร็จการเลือกตั้งแล้วไม่มีเรื่องร้องเรียน ปัญหาสังคมหลากหลาย เช่น

- ปัญหาความยากจน
- ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ
- ปัญหาอาชญากรรม
- ปัญหาสุขภาพจิต
- ปัญหาสิ่งแวดล้อม

ความเกรงใจ คุณงามความดี ทำให้การทำงานมวลชนลำบาก (ใบสั่งจากเบื้องบน) รากลึกของระบบอุปถัมภ์ ระบบเครือญาติ พื้นที่การเมืองมีบุญคุณปลูกฝังมาระยะเวลานานยากลำบากต่อการสร้างความเข้าใจ เป็นระบบพึ่งพาที่ไม่เป็นธรรม มีการพัฒนาการซื้อเสียงจากเดิมไม่จ่ายเงินซื้อเสียงในระดับล่าง จะจ่ายเฉพาะผู้มีอำนาจและผู้มีบารมีกดดันให้เลือกผู้มีอิทธิพล (วิธีการที่แยบยล) แล้วอย่างนี้ความรู้สึกของจิตอาสาจะเป็นอย่างไร สุดท้ายขาดกำลังใจ ระบบการศึกษาไม่พัฒนาผลิตนักศึกษาออกมาแล้วส่วนใหญ่เห็นแก่ตัวมากกว่าผลประโยชน์ของสังคม

การขาดพยานหลักฐาน ทั้งๆ ที่รู้ว่ามีมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงแต่ไม่มีผู้ไปเป็นพยาน ก.ก.ต.ประจำท้องถิ่นไม่มีคุณภาพ เป็นปัญหาการบริหารจัดการเลือกตั้งขาดงบประมาณ ขาดกำลังใจไม่เกิด ไม่มีสวัสดิการ เช่นค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ขาดการประชาสัมพันธ์ เพราะไม่มีอุปกรณ์ การไม่ให้ความร่วมมือของผู้นำด้านอื่นๆ ทั้งกำนัน/ผู้ใหญ่/ผู้ช่วยฯ เช่นการขอให้เครื่องกระจายข่าว หรือเสียงตามสาย การจัดทำเกี่ยวกับระบบบัญชีรายชื่อ ไม่เป็นปัจจุบัน ชำช้อน การย้ายข้ามถิ่น รายชื่อตกหล่น ระยะเวลาการจัดทำเอกสารจำกัด แบบพิมพ์ วัสดุอุปกรณ์มีน้อย จำนวนชุดที่จัดทำไม่เพียงพอต่อการตรวจสอบจากผู้นำชุมชน บางครั้งไม่ยอมเปิดเผย ส่งมาให้ผู้นำปิดประกาศล่าช้า เลยไม่มีใครตรวจสอบ

ด้านปัญหาอุปสรรคในการป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียง คือผู้วิจัยเห็นด้วยสอดคล้องกับงานวิจัยหลายประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างได้ประสบพบเห็นกับปัญหาเหล่านั้น ซึ่งสอดคล้องเกี่ยวเนื่องกับแนวคิดทฤษฎีการฉ้อโกงและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน การซื้อสิทธิ์ขายเสียง เพราะปัญหาและอุปสรรคบทบาของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียงมีมากมาย ซึ่งจากการวิจัย ประเด็นนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นส่วนที่เป็นเรื่องจริงทุกประการ จากการวิเคราะห์สามารถจำแนกแบ่งแยกผลกระทบจากปัญหาอุปสรรคในการป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียง เป็น 3 กลุ่ม คือผลกระทบเล็กน้อย ผลกระทบปานกลาง ผลกระทบมาก รายละเอียดดังนี้

ผลกระทบมาก ในส่วนนี้ได้แก่ผู้มีอิทธิพล รากลึกของระบบอุปถัมภ์ อำนาจรัฐอ่อนแอ ไม่เข้มแข็งพอที่จะสามารถเป็นภูมิคุ้มกันให้กับชาวบ้านหรือผู้นำชุมชนที่ร่วมกันทำความดีต่อสังคมได้ กลุ่มตัวอย่างมองว่าถือเป็นลำดับรองลงมาที่รัฐต้องให้ความสำคัญแก้ไขเร่งด่วน กฎหมายมีมากมายแต่ปฏิบัติไม่ได้ คงไม่ต่างอะไรกับ “เสือกระดาษ”

ผลกระทบปานกลาง ในส่วนนี้ได้แก่ บทบาทของท้องถิ่นไม่รุนแรง เชื้อชาติ จึงทำให้ไม่มีใครเกรงกลัว

กฎหมายกล้ากระทำการผิดบ่อยครั้ง และสังคมไทยยังขาดจิตสำนึกก่อนข้างรุนแรง ทั้งเห็นแก่ตัว ชีดผลประโยชน์ของตนเองเป็นหลัก ตลอดจนความล้มเหลวขององค์กรกลาง ทั้ง กกต. กลาง กกต. จังหวัด , กกต. ประจำท้องถิ่นบางจุดของการดำเนินงานไม่มีคุณภาพขาดความจริงใจ จริงจัง นอกจากนี้คือระบบการศึกษาไม่พัฒนาเท่าที่ควร และขาดพยานหลักฐานในการซื้อสิทธิ์ขายเสียง อันนี้น่าเห็นใจของการทำงานด้านจิตอาสา คือการมีผู้อิทธิพลมากเกินไป และอำนาจรัฐเป็นเช่นนี้ คงจะไม่มีใครเอาชีวิตไปสร้างอุดมการณ์ ได้มากไปกว่าเช่นสังคมปัจจุบัน

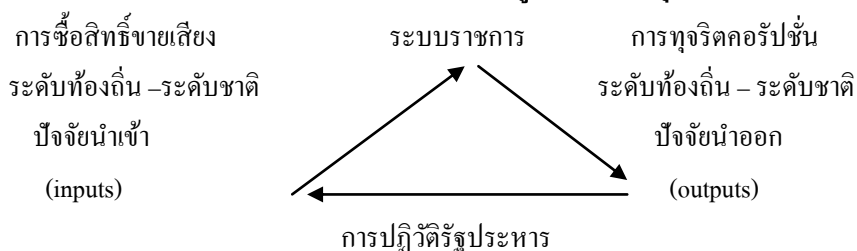
ผลกระทบเล็กน้อย ในส่วนนี้ได้แก่ขาดงบประมาณสวัสดิการ ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ตรงนี้ผู้วิจัยพบว่าอยู่ในกลุ่มรุนแรงเพียงเล็กน้อยนี้ เพราะเงินงบประมาณอาจจะไม่สมบูรณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์เท่ากับคน คนต้องมาก่อน ดังนั้นการทำงานด้านจิตอาสา การบำเพ็ญประโยชน์ให้สังคมส่วนนี้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน แต่ถ้ามีงบประมาณเพียงพอก็น่าจะรองรับเสริมเพื่อการทำงานที่สะดวกรวดเร็วขึ้น เช่น ส่วนแบ่งรางวัลนาจับ เบี้ยเลี้ยงในการออกชุมนุมหาข่าว คิดว่าน่าจะเป็นผลดีในเชิงบวกต่อไป นอกจากนี้ระบบบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่เป็นปัจจุบัน ผู้วิจัยก็เคยพบบ้าง เป็นส่วนน้อยกรณีความผิดพลาดสมัยก่อนใช้เครื่องพิมพ์ดีด แต่เดี๋ยวนี้ใช้คอมพิวเตอร์มาช่วยในการเก็บข้อมูลรวดเร็วขึ้น อาจจะตกหล่นไปบ้างในเรื่องของการจัดทำบัญชีรายชื่อหรือการทำบัญชีผู้ แต่ถ้ามีเงินนำมาช่วยตรวจสอบก็จะทำให้การทุจริตเป็นไปได้ยากขึ้นการขาดการประชาสัมพันธ์ จะมีอยู่บ้านในพื้นที่ซึ่งมีชาวบ้านแยกอยู่ตามหัวไร่ปลายนา ไม่ได้เข้ามาปลูกบ้านรวมกลุ่มกับบุคคลอื่นด้วยเหตุผลราคาที่ดินสูงขึ้น แต่ท้องถิ่นสามารถติดตั้งระบบเสียงไร้สายให้สามารถรับเคลื่อนได้ 5 – 10 กิโลเมตร แต่ก็ยังมีอยู่ไม่มากนัก

จากจำนวนประเด็นปัญหาอุปสรรคในการป้องกันการซื้อเสียงทั้งหมดที่ได้นำเสนอมีประเด็นที่เด่นชัดน่าสนใจเป็นกรณีพิเศษ ในส่วนของแนวทางการซื้อสิทธิ์ขายเสียง มีจำนวน 2 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 “ผู้มีอิทธิพล” ถือว่าเป็นประเด็นสำคัญที่สุดของการทำงานด้านการ

ป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียงไม่สอดคล้องกับการทำหน้าที่ในฐานะผู้นำชุมชนของท้องถิ่น และประเทศไทย (ฟอกเงิน ฟอกตนเอง) เป็นการเข้าสู่ระบบการเมืองที่ไม่ถูกต้องแต่เป็นเส้นทางลัดของการได้มาซึ่งอำนาจ เงิน เงิน เงิน เท่านั้นที่ไม่ต้องลงทุนทำความดีมากมายสุดท้ายประเทศไทยไปไม่ถึงฝั่งฝันวนเวียนกับการยึดอำนาจ กระทั่งไปหมดทั้งการเมืองระดับท้องถิ่นไปสู่ระดับชาติ เป็นระบบการเมืองที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาทางการเมือง เป็นผลมาจาก “ปัจจัยนำเข้า” (inputs) “ปัจจัยนำออก” (outputs) ระบบการเมืองไทยเกือบทุกชุมชนที่เป็นปัญหาทุกวันนี้เกิดมาจากระบบ โดยเฉพาะการเลือกตั้งเป็นการคัดสรรหรือคัดเลือกบุคคลต่างๆ เข้าสู่ระบบที่เป็นปัญหา เมื่อปัจจัยนำเข้าที่มีข้อบกพร่องที่ประชาชนส่วนใหญ่มองไม่เห็น ไม่ให้ความสำคัญ คิดแต่จะให้การเลือกตั้งผ่านพ้นไปชั่วขณะหนึ่ง เมื่อการซื้อสิทธิ์ขายเสียงมีปัญหาแล้ว ระบบต่างๆ ก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วยหมด ส่งผลต่อปัจจัยนำเข้าและนำออก เช่นนโยบายสาธารณะต่างๆ เกิดการทุจริตกันอย่างมากมายมหาศาล จนมีการกล่าวขานกันในหมู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อบรมทุกบาททุกสตางค์ โยงไปสู่ระดับประเทศ สุดท้ายเกิดวงจรอุบาทว์ คือรัฐประหารซ้ำซาก เป็นการนำข้ออ้างของการทุจริตในวงราชการมาใช้ในการปฏิวัติเกือบทุกครั้งเสมอ

แผนภูมิแสดงวงจรอุบาทว์

ประเด็นนี้สำคัญมากในที่สุดบุคคลที่มีอิทธิพลเหล่านี้ ก็จะขัดขวางการทำงานของผู้นำต่างๆ ทำการข่มขู่ ถ้ายังจัดขึ้นอาจถูกอุ้มไปเผา หรือยิงทิ้ง ทำให้ผู้นำทั้งหลายหวาดไม่กล้าจะไปมีบทบาทในการป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียง

ประเด็นที่ 2 “ระบบอุปถัมภ์” ซึ่งมีผลสอดคล้องกับงานวิจัยของนิธิ เอียวศรีวงศ์ (อ้างแล้ว) กรณีระบบอุปถัมภ์ซึ่งยังลึกในสังคมไทย ระบบอุปถัมภ์ในประเทศไทยนั้นเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยโบราณโดยเป็นระบบซึ่งเกิดจากการที่ผู้ใหญ่ให้ความอุปการะผู้น้อย ประชาชนส่วนใหญ่ มองในเชิงตัวบุคคลมากกว่า และมีพฤติกรรมการซื้อเสียงล่วงหน้าของกลุ่มการเมือง พฤติกรรมของนักการเมืองที่ใช้กลวิธีในการหาเสียงที่แตกต่างกันไป สุดแต่แต่ต้นทุนของแต่ละคน ชอบคิดปลายนามเสมอ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน การไม่ตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ของประชาชน จากผลการศึกษาซึ่งส่งผลให้เกิดปัจจัยต่าง เช่น

ก. การเมืองที่ไม่ยึดหลักธรรมาภิบาล เป็นสิ่งที่มีปัญหาเป็นอุปสรรคในการขัดขวางการพัฒนาประเทศไทย

ข. การเมืองหน้าเก่า มีนักการเมืองไม่กี่ตระกูล ที่ทำให้ประเทศมีปัญหา และมีข้าราชการท้องถิ่นที่สมคบนายทุน นักธุรกิจการเมืองในท้องถิ่น ที่เข้าไปปล้นชิงทรัพยากรจากชาวบ้าน

ข้อเสนอแนะ โดยวิธีการร่วมมือกันอย่างเป็นระบบ จากกลุ่มตัวอย่างมองว่าเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทของผู้นำชุมชนในการป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียงอย่างจริงจัง และยั่งยืน โดยเป้าหมายหน่วยงานที่ควรนำไปปรับใช้ร่วมกัน 3 ฝ่าย ลักษณะไตรภาคี ประกอบด้วย

ก. คณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยมอบหมายให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง

“เป็นเจ้าภาพหลัก” จัดเตรียมทั้งคน เงิน และงานที่จะปฏิบัติ รวมทั้งการวิเคราะห์ผลงานประเมินผลความเปลี่ยนแปลงก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ รวมทั้งหลังดำเนินการจะเป็นเช่นไร คุ่มค่าหรือสำคัญหรือไม่

ทั้งนี้รัฐบาล ต้องให้การสนับสนุนกำหนดเป็นนโยบายหลักด้วยความจริงจังอย่างแท้จริงไม่เกรงกลัวจะต้องไปกระทบฐานคะแนนเสียงที่จะหนุนนำรัฐบาลอยู่ จากสภาพที่เป็นปัจจุบันนี้ในความเป็นจริง มีแต่ผู้แทนประชาชนที่มีจำนวนหรือปริมาณ ในเรื่องคุณภาพส่วนใหญ่ไม่ผ่าน มาจากการซื้อเสียงไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ฉะนั้นต้องตัดใจ ตัดทิ้งบรรดานักการเมืองซื้อสิทธิ์ขายเสียงมืออาชีพ ถ้าจำเป็นต้องมีความเด็ดขาดเพื่อเห็นแก่ชาติบ้านเมือง สุดท้ายที่จะไปไม่รอด ซึ่งจะวนเวียนการยึดอำนาจนอกระบบ เพราะจากสื่อมวลชนที่เสนอข่าวเป็นประจำวัน รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยไม่กล้าประกาศนโยบายปราบปรามการคอร์รัปชัน เพราะถูกพรรคไปซื้อสิทธิ์ขายเสียงเข้าไปในสภาต่างๆ เป็นส่วนใหญ่ ตรงนี้เป็นปัญหาโยงใยที่แก้ไม่หลุด

ข. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เหมือนครอบครัวเดียวกัน จำเป็นต้องดำเนินการให้สอดคล้องลักษณะปูพรมทุกพื้นที่ในเขตตำบลหรือแต่ละอำเภอนำร่อง เมื่อมีความมั่นคงแข็งแรงแล้วคือปลอดจากการซื้อสิทธิ์ขายเสียง สุดท้ายแรงด้านภายในแต่ละจังหวัดจะตามมา และท้ายสุดประเทศชาติก็จะเริ่ม มั่นคงแข็งแรงตามไปด้วย

ค. สภาองค์กรชุมชน ที่เกิดขึ้นมาตาม พ.ร.บ. สภาองค์กรชุมชน พ.ศ.2551 ถือเป็นมิติใหม่ ในแนวคิดการสร้างฐานราก การปลูกฝังและเสริมสร้างทางการเมืองเพื่อใช้วิถีแบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ยึดหลักความร่วมมือร่วมใจร่วมทำ การพัฒนาในระดับฐานล่างของท้องถิ่นชุมชนเป็นหลัก ในลำดับต้นๆ มุมมองตามระเบียบนี้น่าจะเป็นความหวัง เพราะสมาชิกสภาองค์กรชุมชนตำบลต้อง

(1) ไม่ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2) ไม่กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายและศีลธรรมอันดี

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2
The 2nd STOU Graduate Research Conference

(3) ไม่สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา

แผนภูมิการกำหนดวาระแห่งชาติ

การพัฒนาวางแผนป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียงระดับชุมชน

คณะกรรมการการเลือกตั้ง (ก.ก.ต.)

(เจ้าภาพ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สภาองค์กรชุมชน

เสนอแนวทางการจัดตั้งแผนป้องกันการซื้อเสียงระดับชุมชน แผนป้องกันการ

ซื้อเสียงระดับชุมชน โดยต้องกระทำเป็น “วาระแห่งชาติ” แนวทางคือ

(1) ต้องเริ่มต้นจากคนใกล้ชิดที่สุดในครอบครัวก่อน คือการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น เพราะน่าจะพุดจารู้เรื่องกว่าคนภายนอก

(2) ต้องช่วยกันสอดส่องดูแลพฤติกรรม การซื้อสิทธิ์ขายเสียงเมื่อพบเห็นไม่ควรนิ่งดูเฉย อย่ามองว่าธุระไม่ใช่

(3) แนะนำในทางที่ถูกต้องเพราะการสอนค่านิยมที่ผิดตลอดเรื่อยมาเช่น รับเงินได้ไม่ผิด หรือบาปบุญคุณโทษ รับเงินแล้วไม่กักบาตให้ระวังจะไปใช้หนี้ตอนชาติหน้าเป็นต้น

(4) การช่วยเหลือชี้แจงให้ระบบอุปถัมภ์เบาบางลงไป เพราะแก่นแท้ของระบอบประชาธิปไตยคือเน้นที่ความรู้ ความสามารถ

(5) การช่วยกันสร้างจริยธรรมให้เกิดขึ้นกับนักการเมืองมิใช่ปล่อยให้ข่มใจหรือไม่เกรงกลัวระอาต่อบาป

(6) เสริมธุรกิจพอเพียง ถือเป็นปรัชญาการดำรงชีวิตที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการไม่รับเงินซื้อขายเสียงสามารถป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียงได้ในระดับหนึ่ง

(7) การตรวจสอบค่าใช้จ่ายจริงในการเลือกตั้งต้องเข้มข้นมากกว่าที่เป็นอยู่เช่นปัจจุบันนี้ เพราะมีการแอบแฝงขุดเงินทางลับเป็นจำนวนมากในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ถือเป็นการเอาเปรียบคู่ต่อสู้ ไม่มีความเสมอภาคตามหลักการประชาธิปไตย

“การพัฒนาวางแผนป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียงระดับชุมชน”

ในส่วนแผนป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียงระดับชุมชนนี้ จำเป็นต้องให้ชุมชนมีความเข้าใจและกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ไว้ให้ชัดเจนและเน้นการดำเนินงานเชิงรุกภายใต้ยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น หลักประกอบด้วย

(1) ยุทธศาสตร์การจัดการเลือกตั้งที่เรียบร้อย สุจริต โปร่งใส เทียบธรรม และปราศจากการซื้อสิทธิ์ขายเสียง

(1.1) แนวทางการปรับลดขั้นตอนการปฏิบัติให้ง่ายขึ้นและเหมือนกันทุกระดับ

(1.2) แนวทางพัฒนาศักยภาพและสร้างจิตสำนึกบุคลากรทุกระดับให้ปฏิบัติงาน

ได้อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม

(1.3) แนวทางสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องให้กับผู้เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งทุกฝ่าย

(1.4) แนวทางจัดให้มีระบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเลือกตั้งที่มีประสิทธิภาพ

(1.5) แนวทางพัฒนาและสนับสนุนส่งเสริมการตรวจสอบการเลือกตั้งขององค์กรเอกชน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2
The 2nd STOU Graduate Research Conference

(2) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย

(2.1) แนวทางสร้างความรู้ ความเข้าใจในหลักประชาธิปไตยที่ถูกต้องแก่ประชาชน

(2.2) แนวทางส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานกับหน่วยงานทุกภาคส่วนและสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคประชาชนในการพัฒนาประชาธิปไตย

(2.3) แนวทางส่งเสริมและสนับสนุนให้มีชุมชนประชาธิปไตย

(3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองที่ยั่งยืน

(3.1) แนวทางส่งเสริมสนับสนุนให้พรรคการเมืองดำเนินการพัฒนาระบบบริหารยุทธศาสตร์ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการพรรค

(3.2) แนวทางเสริมสร้างอุดมการณ์ประชาธิปไตย พัฒนาสมรรถนะของผู้นำและสมาชิกพรรคการเมืองด้านการพัฒนาสถาบันพรรคการเมือง

(3.3) แนวทางส่งเสริมและพัฒนา ให้พรรคการเมืองมีระบบบริหารและการควบคุมการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองบุคลากรและสมาชิกของพรรคการเมือง และสาขาพรรคการเมืองให้มีประสิทธิภาพ

(3.4) แนวทางส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนากุศลกรและสมาชิกพรรคการเมือง

(3.5) แนวทางส่งเสริมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานของพรรคการเมือง (การเสนอนโยบาย)

(4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารคณะกรรมการเลือกตั้งสู่ความเป็นเลิศด้วยหลักธรรมาภิบาล

(4.1) แนวทางปรับปรุงโครงสร้างให้สะท้อนภารกิจขององค์กรอย่างแท้จริง

(4.2) แนวทางปรับปรุงระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วรวมทั้งนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาระบบประเมินผลงาน BSC (Balanced Scorecard)

(4.3) แนวทางปรับปรุงระเบียบ หลักเกณฑ์การบริหารงานให้สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล

(4.4) แนวทางพัฒนาและส่งเสริมความก้าวหน้าผู้นำชุมชนบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

(4.5) แนวทางสร้างและปรับปรุงระบบสวัสดิการให้ชัดเจนและมีความมั่นคงในอาชีพ

(4.6) แนวทางส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในสังคมได้มีส่วนร่วมในการทำงาน

(4.7) แนวทางเสริมสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร ชุมชน และกกต. ให้มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (2553: 6-9)

เอกสารอ้างอิง

กิเลน ประลองเชิง (2553, 3 ธันวาคม) “ปัญหาคอร์รัปชัน” ไทยรัฐรายวัน หน้า 3

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ (2550) “รายงานสรุปการร่างรัฐธรรมนูญ”

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง วันที่ 5 มกราคม 2550 กรุงเทพมหานคร

เสาวนีย์ ไทยรุ่งเรือง (2555, 18 กรกฎาคม) “ข่าวเศรษฐกิจไทย” ไทยรัฐรายวัน หน้า 8

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (2553) “120 ปี กกต.ข้ามพันวิกฤตเพื่อการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรม”

กรุงเทพมหานคร บริษัททุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด